

תת"ע (עכו) 7933-10-24 - מדינת ישראל נ' אוהד יזמות בע"מ

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 7933-10-24 מדינת ישראל נ' אוהד יזמות בע"מ
תיק חיצוני: 90527927447

לפני כבוד השופטת יונת הברפלד-אברהם

מאשימה-משיבה
נגד מדינת ישראל

נאשמת-מבקשת אוהד יזמות בע"מ

החלטה

1. לפניי בקשת המבקשת לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרה ביום 27.1.25.
2. נגד המבקשת, חברה בע"מ, הוגש כתב אישום המייחס לה עבירה מיום 6.10.23 של נהיגה ברכב מבלי שציינה לאור האדום שדלק ברמזור בכוון נסיעתה, בכך שלא עצרה את רכבה ונכנסה לצומת בניגוד לאור האדום, לאחר שחלפו 5 שניות או יותר אחרי הופעת האור האדום, בניגוד לתקנה 22 (א) לתקנות התעבורה.
3. ביום 27.1.25 התקיימה ישיבת הקראה, אליה המבקשת לא התייצבה ולא התייצב סניגור מטעמה, על אף שזמנה כדין, כעולה מאישור המסירה שצורף ובהתאם, ניתנה החלטה לפי סעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב - 1982, לפיה המבקשת מודה בכל העובדות הנטענות בכתב האישום והרשעתה בהן ונגזר עליה קנס בסך 6,000 ₪.
4. ביום 25.6.25 הוגשה הבקשה דין, בה טענה המבקשת כי מעולם לא נמסרה לחברה כל הזמנה לדיון וגם מעין במערכת נט המשפט, אין כל ראיה להמצאה כדין של הזמנה לדיון ואין אישור מסירה חתום, תיעוד למסירה תחליפית, או כל אישור על דואר רשום. המבקשת כופרת באחריות לביצוע העבירה וטוענת כי הרכב היה מצוי במועד ביצוע העבירה בחזקתו ושימוש של מר רוטיסלב בריימן, עובד החברה לשעבר. לטענתה, לו הייתה נמסרת לה הזמנה כדין, הייתה מתייצבת לדיון, מציגה את טענות ההגנה ומבקשת להביא את עדותו של מר רוטיסלב בריימן והמסמכים הרלוונטיים לעניין החזקת הרכב. לאור האמור, מבקשת מבית המשפט לבטל את גזר הדין ולקבוע מועד חדש לדיון שיאפשר לחברה לממש את זכותה להליך הגון ולהתגונן כדין.

5. תגובת המשיבה הוגשה ביום 6.7.25, בגדרה טענה כי דין הבקשה להידחות על הסף היות ואינה מעלה כל נימוק המצדיק היעדרות לה. מדובר בדו"ח מיום 6.10.23 והעונשים שהוטלו על המבקשת בגזר הדין תואמים את חומרת העבירה ואת עברה התעבורתי המכביד, כך שלשיטתה, מדובר בענישה סבירה ומידתית ואי ביטול פסק הדין לא יגרום לעיוות דין בעניינה. יצוין כי מדובר בחברה בע"מ, כך שלא ברור לאיזה עבר מכביד התייחסה המשיבה.

6. לאחר שבחנתי טענות הצדדים מצאתי כי דין הבקשה להתקבל.

7. בהתאם לסעיף 130(ח) לחסד"פ, בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני התנאים החלופיים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו לעניין זה ההלכה הקבועה ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל**, נז(6) 793 (2003); רע"פ 7709/13, **סאסי נ' מ"י**, ניתן ביום 28.11.2013). בהתאם לסעיף 130(ח) לחסד"פ, הבקשה תוגש תוך 30 ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

8. לעניין זה ראו גם רע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:

9. **"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בענייננו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".**

10. לפי תקנה 44א לתקסד"פ משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, מקום **"חזקת מסירה"** ורואים אותו כמי שהגיע למענו תוך 15 יום מיום שנשלח; קרי משהוכיחה המאשימה כי שלחה את ההודעה בדואר רשום כדין, חזקה שההודעה נשלחה כדין כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו. (עפ"ת (ב"ש) 47513-02-17 **בולנדי נ' מ"י**, [נבו] מיום 21.5.17; עפ"ת (חי') 67571-03-18, **אפשטיין נ' מ"י**, [נבו] מיום 25.4.18; רע"פ 106/15 **עו"ד קריב נ' מ"י**, [נבו] מיום 20.1.15); עפ"ת 62391-02-19 **סויטי נ' מ"י** מיום 16.5.2019 [נבו].

11. סעיף 237(א) לחסד"פ קובע את דרך המצאת הקנס:

"מסמך שיש להמציאו לאדם לפי חוק זה, המצאתו תהיה באחת הדרכים האלה:

(1) במסירה לידו; ובאין למצאו במקום מגוריו או במקום עסקו - לידי בן משפחתו הגר עמו ונראה שמלאו לו שמונה עשרה שנים, ובתאגיד ובחבר בני-אדם - במסירה במשרדו הרשום או לידי אדם המורשה כדין לייצגו;

(2) במשלוח מכתב רשום לפי מענו של האדם, התאגיד או חבר בני האדם, עם אישור מסירה; בית המשפט רשאי לראות את התאריך שבאישור המסירה כתאריך ההמצאה."

12. בית המשפט העליון אישר לא אחת את חוקיותה של "חזקת המסירה" הקבועה בתקנה 44 לתקסד"פ, בע"א 3613/97 אזוב נ' עיריית ירושלים, פ"ד נו(2) 787, 807 (2002) וברע"א 5255/11 הנ"ל, בו קבע כי "בבסיס חזקות המסירה בדואר עומד טעם כפול: האחד עניינו בחובה החוקית של כל תושב לעדכן את מרשם האוכלוסין על כל שינוי במענו ... הטעם השני טמון בניסיון החיים והשכל הישר המלמדים כי מסמך שנשלח בדואר מגיע ליעדו ברוב המכריע של המקרים ... המחוקק קבע כי שילוב טעמים אלה מצדיק לקבוע כממצא עובדתי שמסמך שנשלח בהתאם לחיקוק הרלוונטי (...) הגיע ליעדו; ודי בכך כדי לכונן ידיעה קונסטרוקטיבית של הנאשם או החייב על אודות ההליכים המתנהלים נגדו. עוד מלמד הניסיון כי מקום שההודעה לא נדרשה במען שאליו נשלחה, ברגיל נעוץ הטעם לכך בנמען. אפשרות אחת היא שהנמען שינה את כתובתו בלא לקיים את החובה לעדכן את מרשם האוכלוסין; אפשרות אחרת היא שהנמען לא דרש את ההודעה מטעמים שונים הקשורים בו, ובכללם ניסיון לחמוק מתשלום. בשני מצבים אלה קבע המחוקק כי יש לראות בנמען כמי שקיבל את המסמך שנשלח אליו. זוהי קביעה נורמטיבית הזוקפת לחובת הנמען אי-קיום חובות המוטלות עליו מכוח הדין לעדכן כתובת ולדרוש דואר רשום ששלחה אליו רשות מוסמכת. אפשרות נוספת היא שאירעה תקלה כלשהי שגרמה לכך שהנמען לא קיבל את ההודעה מטעמים שאינם קשורים בו. במצבים כאלה - שהם בגדר חריג ויוצא הדופן -תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי מאפשרת לנמען לנסות לסתור את החזקה. אם יעלה בידו לעשות כן, יקבע בית המשפט שההמצאה הייתה שלא כדין."

13. גם ברע"פ 2096/07 דר' צפורה רייני כוכבי נ' מדינת ישראל (נבו 1.5.2007) נקבע כי: "מבעליו של כלי-רכב אתה מצפה - וזוהי גם חובתו על-פי חוק (ראו סעיף 17 לחוק מרשם האוכלוסין, התשכ"ה-1965; סעיף 2 לחוק עדכון כתובת, התשס"ה-2005) - כי ידאג לכך שהכתובת המצויה בידיהם של גורמי התעבורה היא כתובתו האמיתית. מקום בו לא עשה כן, לא יוכל הוא להישמע בטענה כי דברי דואר שנשלחו לכתובת השגויה לא הגיעו לידי. (וראו בעניין זה גם ברע"פ 8626/14 מוחמד סמארה נ' מדינת ישראל (נבו 10.2.2015))

14. עיון באישור המסירה המצורף לכתב האישום, מעלה כי זימון לדיון נשלח למענה של המבקשת ונמסר לידי הנמען הרשום, קרי למבקשת, ביום 19.12.23, בכתובת שלום עליכם 10 בקריית אתא, בציון "בהיעדר הנמען דבר הדואר נמסר למי שגר עמו בבית ונראה שמלאו 14 שנים ומעלה" וכולל חתימה של מקבל הדואר (אדם בשם "גל"), חותמת הדואר, שם הדוור וחתימתו.

כמו כן, עיון במערכת נט המשפט מעלה כי גזר הדין נשלח למבקשת ביום 28.1.25, באותה הכתובת אליה נשלחה ההזמנה לדין ברחוב שלום עליכם 10 בקריית אתא.

15. המבקשת לא מעלה כל טענה או הסבר בנוגע לכתובת שאליה נשלחו ההזמנה לדין וגזר הדין ואינה מציינת מה הכתובת העדכנית של החברה כפי שרשומה ברשם החברות. המבקשת גם אינה מציינת בבקשה כיצד נודע לה על גזר הדין, כאשר זה נשלח אליה על ידי מזכירות בית המשפט, כאמור, לאותה הכתובת שאליה נשלח הזימון לדין. משכך, וככל שהמבקשת אינה טוענת לכתובת שונה, הרי שבית המשפט רואה בכתובת בקריית אתא, ככתובתה הרשמית של המבקשת לקבלת דברי דואר על פי דין. בנסיבות אלה, אני קובעת כי ההזמנה נמסרה למבקשת כדין וכי לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותה. משכך, אי הופעתה לדין מהווה הודאה בעובדות כתב האישום, כאמור בהתאם לסעיף 240(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי ועל כן ניתן כנגדה פסק דין מרשיע בהיעדרה.

16. ניתן לבטל פסק דין, גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (24.4.2018)). ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (נבו) 25.3.2018); רע"פ 2575/17 **גייאר נ' מדינת ישראל** [נבו] (6.9.2017); רע"פ 8626/14 **מוחמד סמארה נ' מדינת ישראל** (10.2.2015); רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** [נבו] מיום 27.5.2018).

17. לעניין הטענה בדבר עיוות הדין אשר עלול להיגרם למבקשת, הלכה היא כי טענה לפיה המבקש עצמו לא נהג ברכב אלא אחר, אינה מבססת חשש לעיוות דין כלפיו ואפילו במקרים בהם מוגש תצהיר של הנהג האחר המודה בביצוע עבירה, במקרה זה של מר בריימן רוטיסלב. (רע"פ 7709/13 **שמעון סאסי נ' מדינת ישראל** (נבו) 28.11.2013); רע"פ 7018/14 **מיכאל טיטלבאום נ' מדינת ישראל** (נבו) 30.10.2014); עפת (מחוזי נצ') 42642-12-17 **שאול שלום נ' מדינת ישראל** (נבו) 1.4.2018); רעפ 954008 **עופר מוסברג נ' מדינת ישראל** (נבו) 8.1.2009).

18. עם זאת, במקרה הקונקרטי שלפנינו, בו ברור כי חברה בע"מ אינה נהגת, יש מקום כי כתב האישום יוגש כנגד מיש ביצע בפועל את העבירה, בעיקר כאשר גזר הדין ניתן לאחרונה ולא חל שיהוי משמעותי.

19. אולם, משהמסירה למשיבה בוצעה כדין, והיא לא התייצבה לדין, פסק הדין יבוטל כנגד תשלום הוצאות בסך של 1,500 ₪. ההוצאות ישולמו תוך 30 יום מהיום, אחרת לא יבוטל פסק הדין.

ניתנה היום, י"א תמוז תשפ"ה, 07 יולי 2025, בהעדר
הצדדים.